

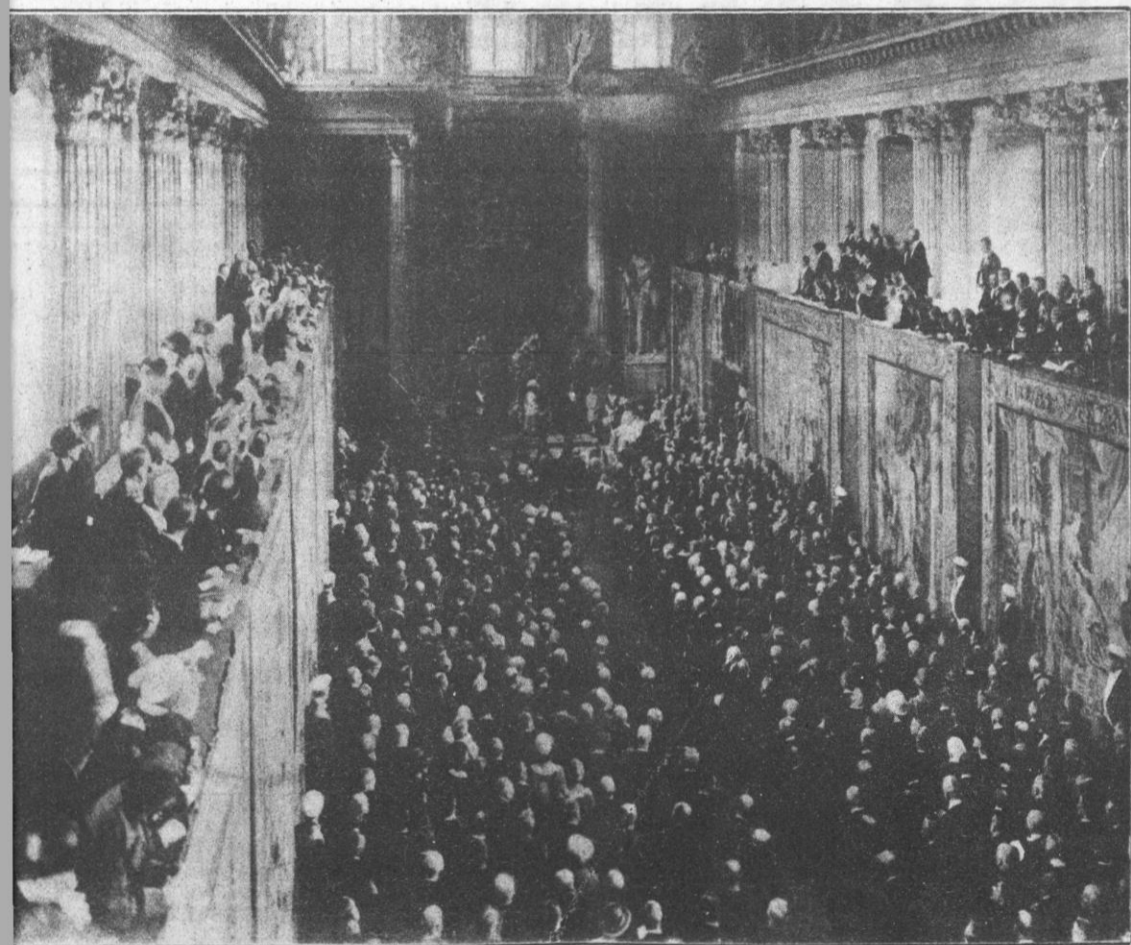
Ilustrirani Slovenec

Celje so ustanovili že Kelti v V. stoletju pred Kr. r., za časa Rimljanov, je pa kot Claudia Celta tvorilo znamenito vojno izhodišče za severne rimske province. V V. stoletju so ga porušili Heruli, a se je po prihodu Slovencev zopet opomoglo in doseglo za časa Celjskih grofov (1360—1456) največjo moč in važnost. Kasneje je mesto mnogo trpelo vsled turških napadov in kmečkih uporov, v zadnjih desetletjih pred prevratom je pa postalo vsled vsestranske podpore avstrijskih oblasti ena glavnih trdnjav spodnještajerskih Nemcev in nemškutarjev, ki so pa po prevratu, ko je ta podpora odpadla, izginili čez noč v nič. — Celje je gospodarsko in politično središče Slovencev na Savinji, med Pohorjem in Zasavjem in sedež raznih oblasti (upravnega sodišča!) ter tvori važno postojanko v našem tujskem prometu (kopališče!). Danes ima 7754 prebivalcev (med temi 848 Nemcev) in je avtonomno mesto z lastnim magistratom.

Naša slovenska mesta: Celje.

K svetovnemu kongresu za praktično krščanstvo v Stokholmu,

ki se je vršil pred kratkim in ki so se ga udeležile skoro vse krščanske cerkve. Naša slika nam kaže otvoritev kongresa v državni dvorani kraljevega gradu; spredaj sedita na prestolu kralj in kraljica.

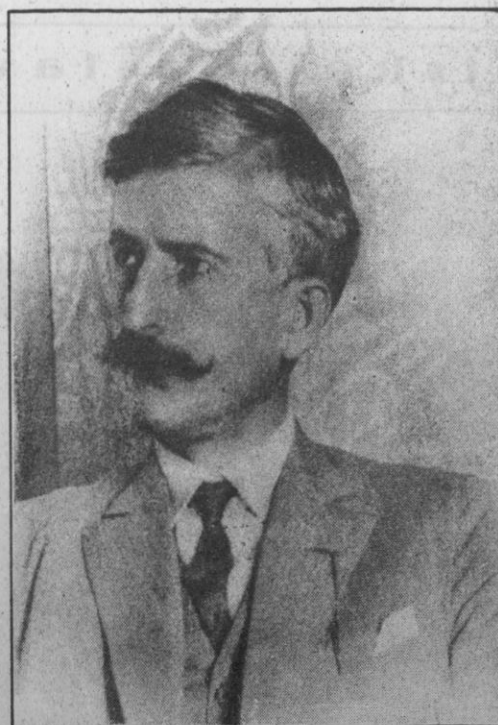
Pogreb feldmaršala Hötendorfa na Dunaju.

Kakor znano je bil Hötendorf, ki je umrl 25. p. m., dolgo let šef generalnega štaba avstro-ogrške armade in kot tak njen dejanski voditelj, ki je posegal zelo aktivno tudi v politiko, zato ga smatrajo nekateri za enega najvažnejših povzročiteljev svetovne vojne.

Naš stari znanec in prijatelj Hermann Wendel (X),

ki se je mudil zadnje tedne v spremstvu g. Altmaierja, dopisnika londonskega »Manchester Guardian« v Jugoslaviji.

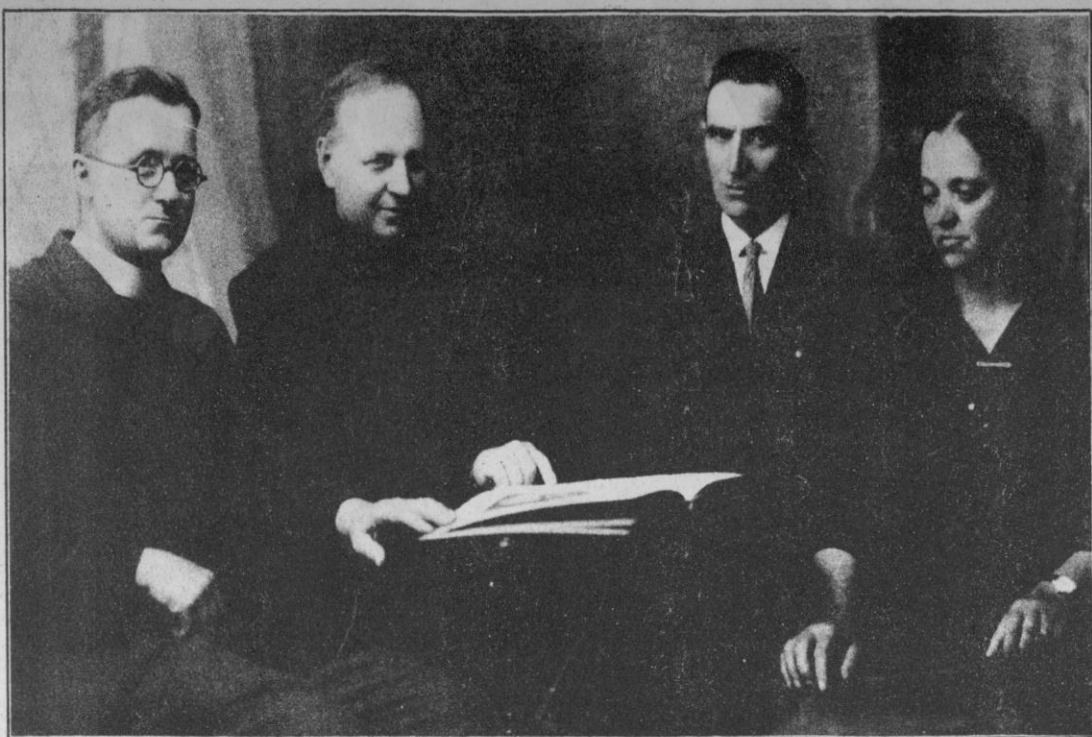
Dr. Boža Maksimović,

sedanji naš notranji minister in eden vodilnih članov srbske radikalne stranke.

Dr. Gjuro Basariček,

znani poslanec Radičeve seljačke stranke.

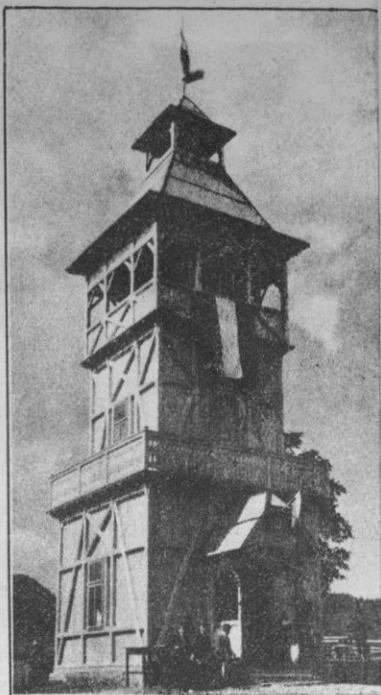
Voditelji naših izseljencev v Ameriki,

ki so obiskali letošnje poletje svojo »stano domovino«. Od leve proti desni sede: Rew. J. Oman, p. Kazimir Zakrajšek, predsednik KSKJ Ant. Grdina in njegova soproga. Koncem avgusta so se vrnili zopet nazaj v Ameriko.

Sivolasa turista.

Prve dni meseca avgusta se je mudil v Savinskih planinah ljubljanski knezoškof dr. A. B. Jeglič (1) v spremstvu zlatomašnika J. Brenčeta (2), tajnika Fr. Merveca (3) in ing. Peljhana. (Fotogr. msgr. Dostal.)

Razgledni stolp

na Bledu, visok 16 m, ki so ga otvorili dne 23. avgusta.

Z velikega zleta hrvaškega orlovstva v Šibeniku.

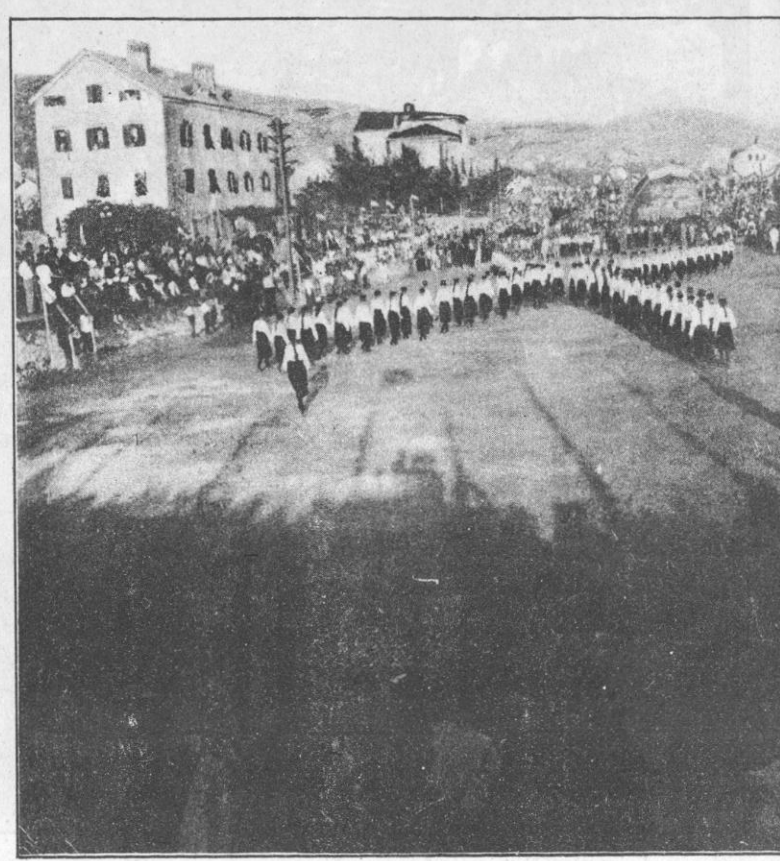

Orlovski tabor na mestnem trgu v Šibeniku

ob priliki blagoslovitve prapora Krešimirovega orlovskega okrožja (Šibenik).

Orlice v sprevedu.

Rajalni nastop Orlic

na popoldanski javni telovadbi, pri kateri je nastopilo 200 Orlov in 120 Orlic in več sto mladih junakov in junakinj.

Hrvatski Orel je priredil 9. avgusta sijajno manifestacijo v Šibeniku. Slavnostnega spreveda se je udeležilo 1800 Orlov in Orlic in več tisoč ljudstva. Na mestnem trgu je bila sv. maša in blagoslov novega orlovskega prapora. Nato se je vršil orlovski tabor ob navzočnosti 12.000 ljudi. Pri tem je ognjevit govoril škof Bonifačič. Pri popoldanski javni telovadbi so izvršili vse vaje vzorno. Zanimivo je, da je na tekmi za prvenstvo pri tej priliki dobil I. darilo Slovenec brat Pavlič, načelnik orlovskega odseka v Djakovu. Zvečer je bilo mesto in vse ladje bajno iluminirano, svirale so ob obali štiri godbe. S tem javnim nastopom je manifestirala mlada orlovska organizacija na Hrvatskem kar najlepše za lepe orlovske ideale.

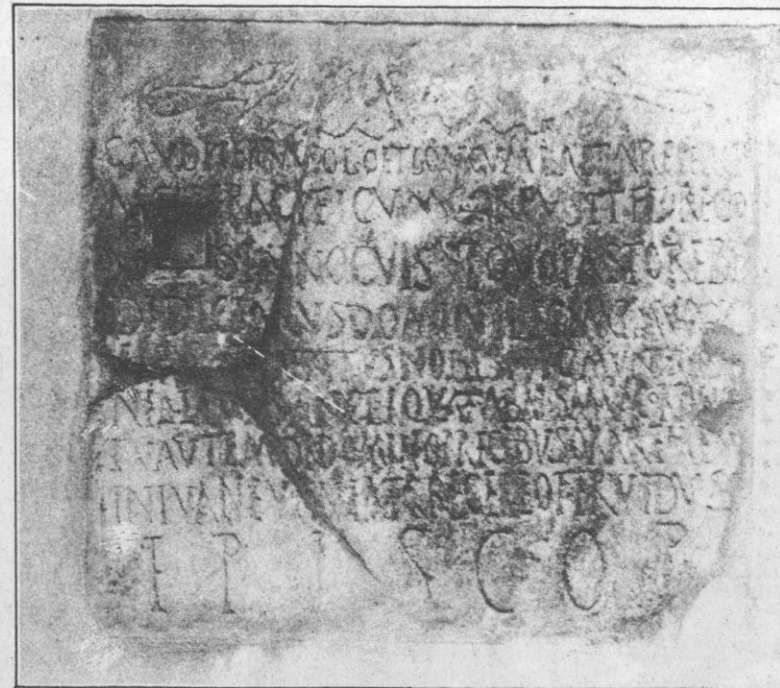
Odbor »Slomškove zveze« ob njeni petindvajsetletnici.

Zgoraj stoje od leve proti desni: Janko Polak, Avg. Pirc, Fort. Lužar (urednik zvezinega glasila »Slov. učitelja«) in Rud. Wagner (upravnik); spodaj pa sede: Anica Lebar (tajnica), Iv. Strukelj (preds.), M. Sadar-Kleinmayer (podpredsednica) in Anica Ojstriš. — Slomškova zveza, ki je bila ustanovljena 10. oktobra 1900, ima sedaj 10 podružnic s 456 člani.

Ustanovitelja »Slomškove zveze«.

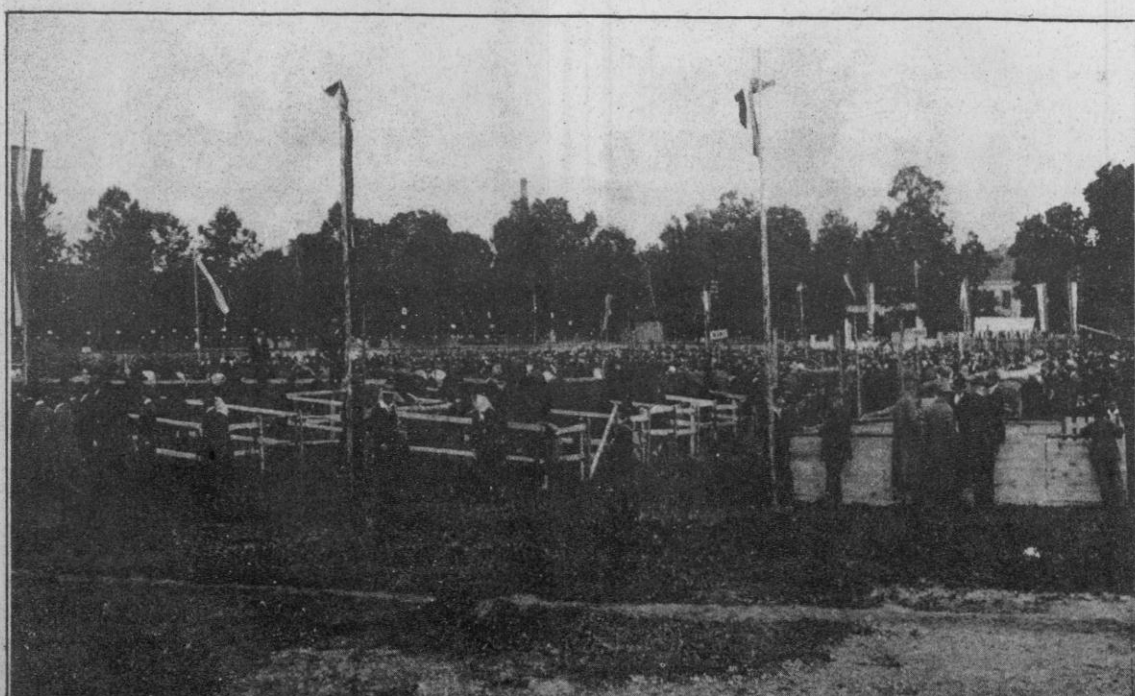
Zgoraj: Fran Jaklič, znani pisatelj in zadrugar ter prvi predsednik »Slom. zveze«. — Spodaj: Jos. Novak, znani šolnik in prvi tajnik »Sl. zveze«.

Znamenit starokrščanski napis v Ptujju,

ki ga je našel prof. dr. Fr. Kovačič, napis pa raztolmačil ravnatelj splitskega muzeja dr. M. Abramovič. Plošča z napisom je tvorila nagrobni celjskemu škofu Gaudenciju (koncem IV. ali v zač. V. stoletja) in je eden izmed jako redkih starokrščanskih spomenikov v Sloveniji. Podrobnejše poročilo glej v »Slovencu« štev. 194.

Z živinorejske razstave v Ljubljani dne 6. t. m.

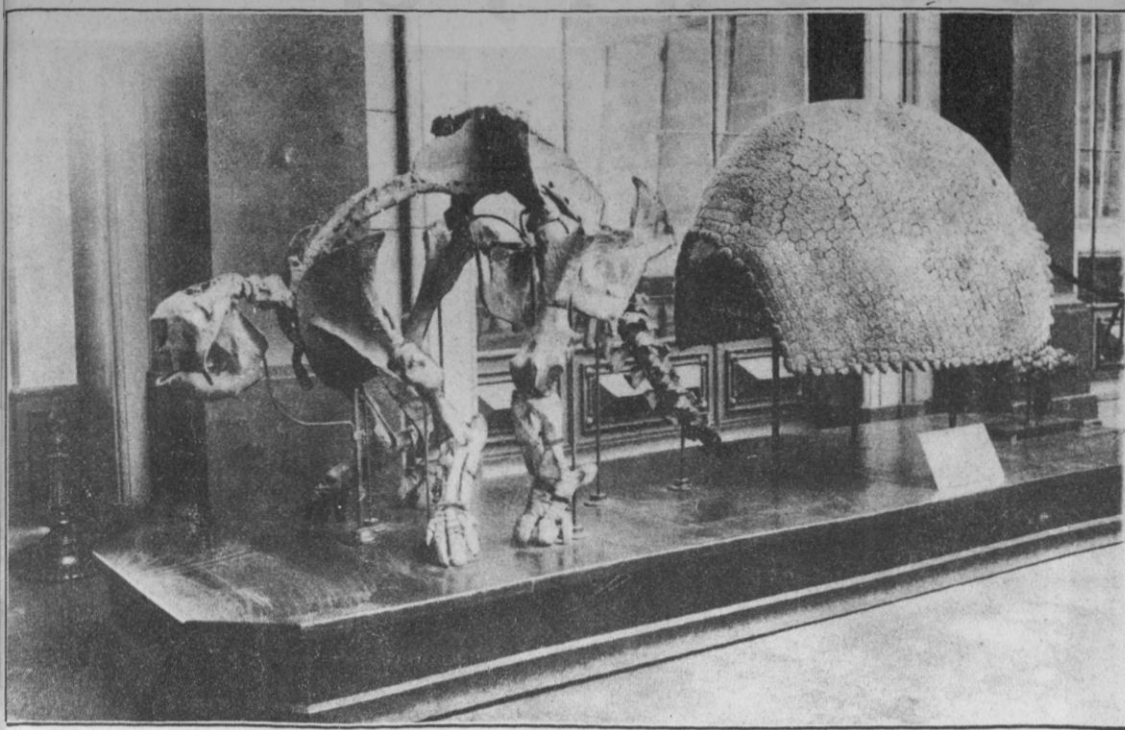

Pogled na celokupno živinorejsko razstavo.

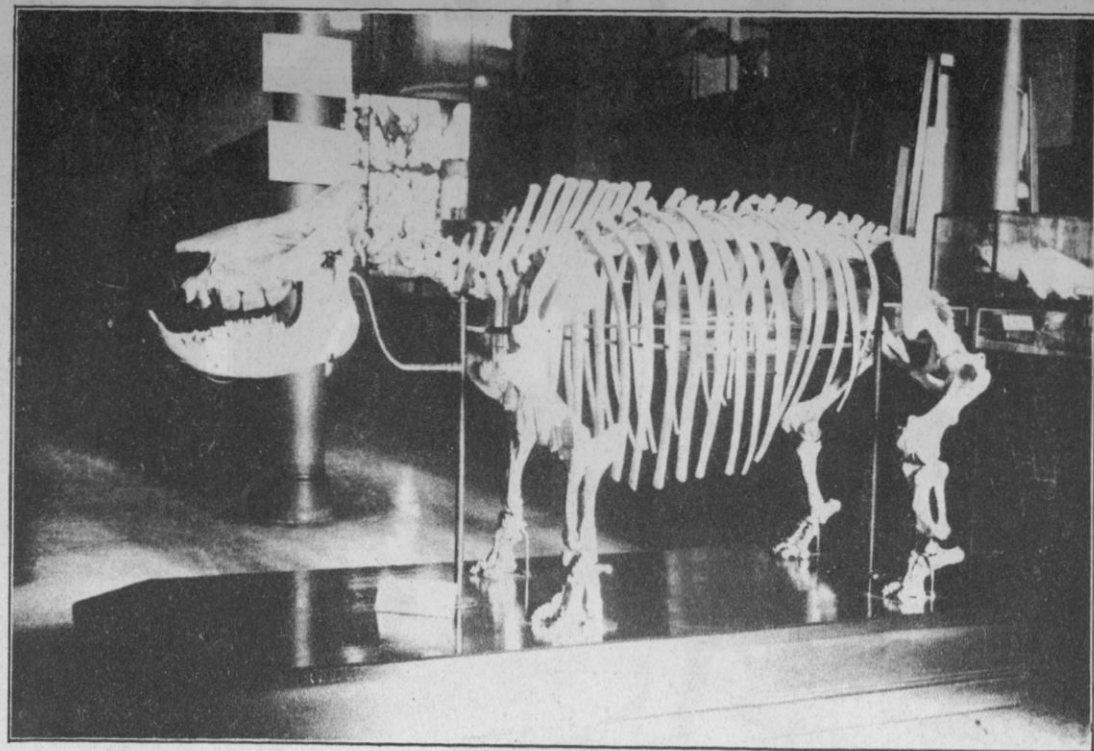

Pogled na oddelek za bike.

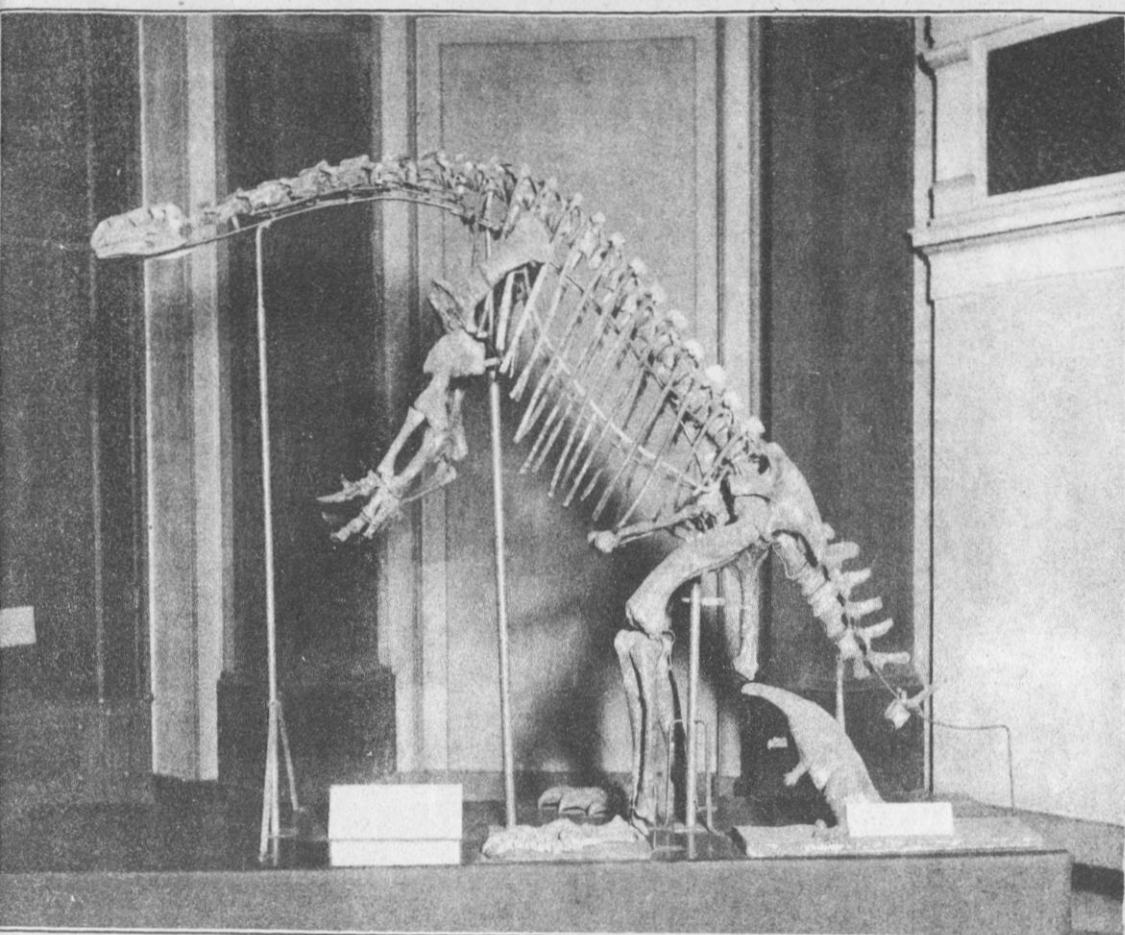
Iz predpotopnega živalstva.

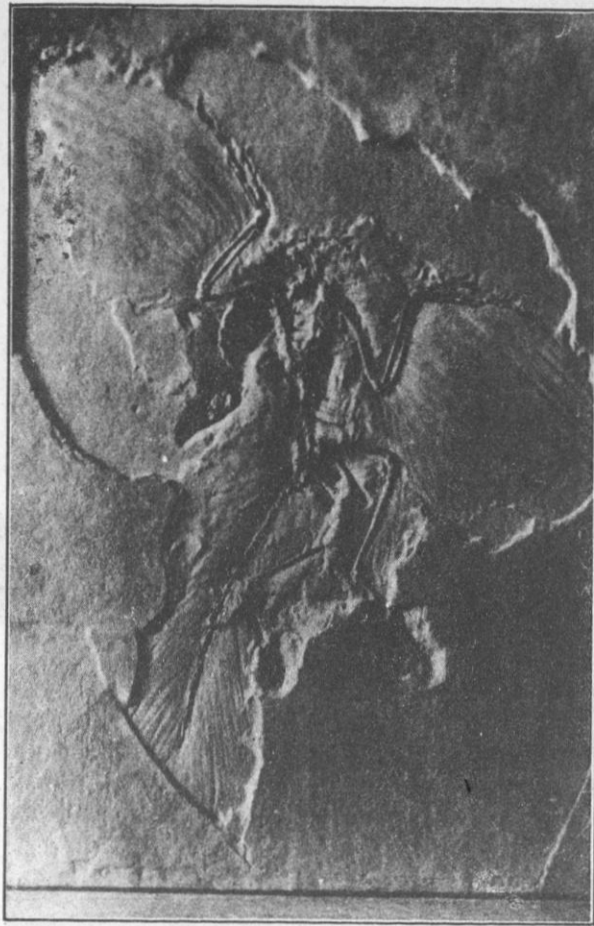
Okostje predpotopnega pasavca (na levi)
na desno njegov oklep, ki ga je branil pred sovražniki.

Okostje prednika današnjih debelokožcev.

Predpotopni plazivec, dolg 4 metre,
ki je bil pa med svojimi ogromnimi vrstniki še pravi pritlikavec.

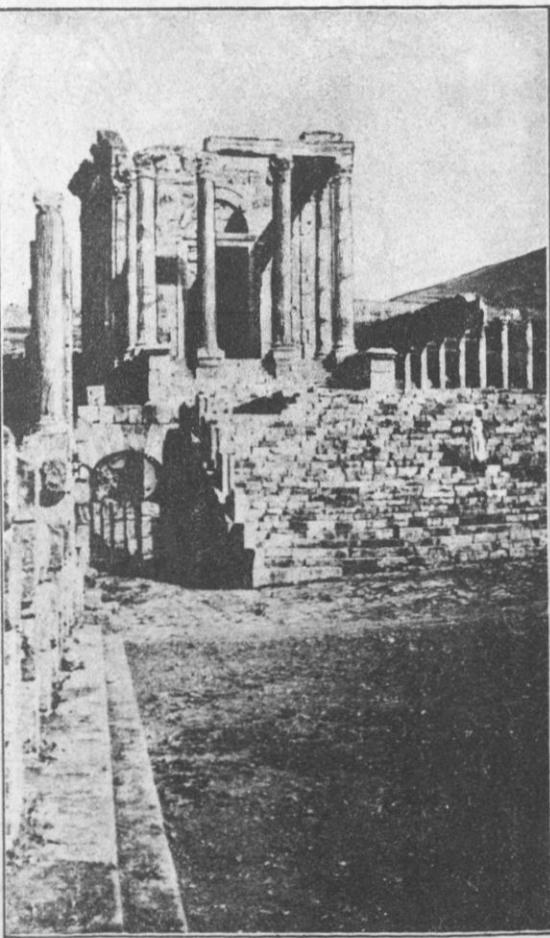

Okameneli »archaeopteryx«.

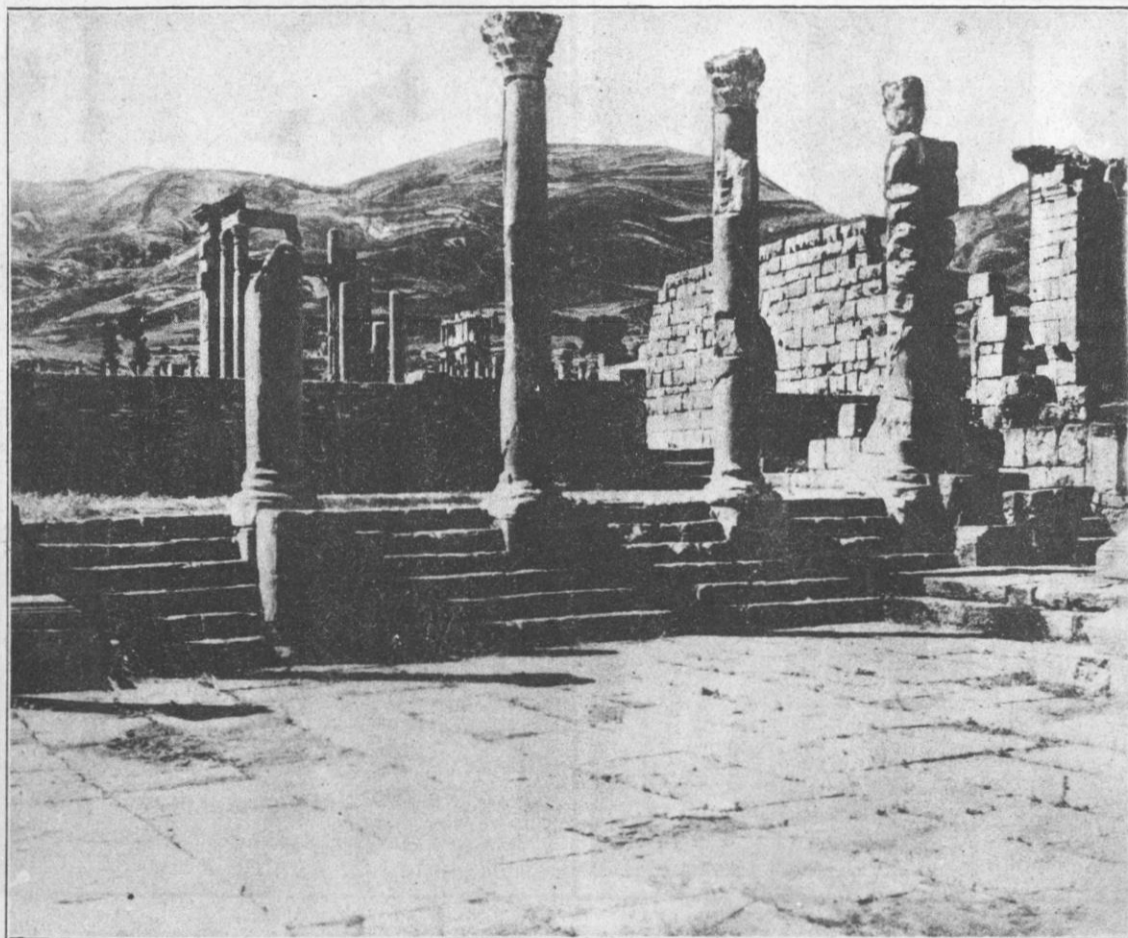
Doslej poznamo le dva taka komada, od katerih se nahaja prvi v berlinskem, drugi pa v londonskem muzeju.

Paleontologija ali znanost o izumrlih živalih in rastlinah je stara še le komaj dobri dve desetletji in je navezana v prvi vrsti na okamenine ter posamezne skelete in kosti, ki jih najdejo pogosto globoko pod zemljo. Često sploh ni mogoče določiti, katerim živalim so te kosti pripadale, ker jih znanost še niti ne pozna ne, saj so živele in izumrle pred davnimi tisočletji. Najznamenitejša in najbolj pogosta so okostja prednikov današnjih plazivcev, izmed katerih so bili mnogi po 30—50 m dolgi. Kakor nam dokazujejo najnedni ostanki, so bile pa v oni dobi tudi ptice, žuželke in rastline, s katerimi so se te ogromne živali hranile, neprimerno večje nego dandanes. Velike katastrofe na zemeljski površini (potresi, povodnji itd.) so pokopale to davno živalsvo in rastlinsvo pod vrhno zemeljsko plast, kjer so se tekom tisočletij izpremenile rastline v premog, živalska okostja pa najdejo še danes tu in tam ter jih shranjujejo v muzejih. Naše slike so posnete v muzeju za prirodznanstvo v Berlinu.

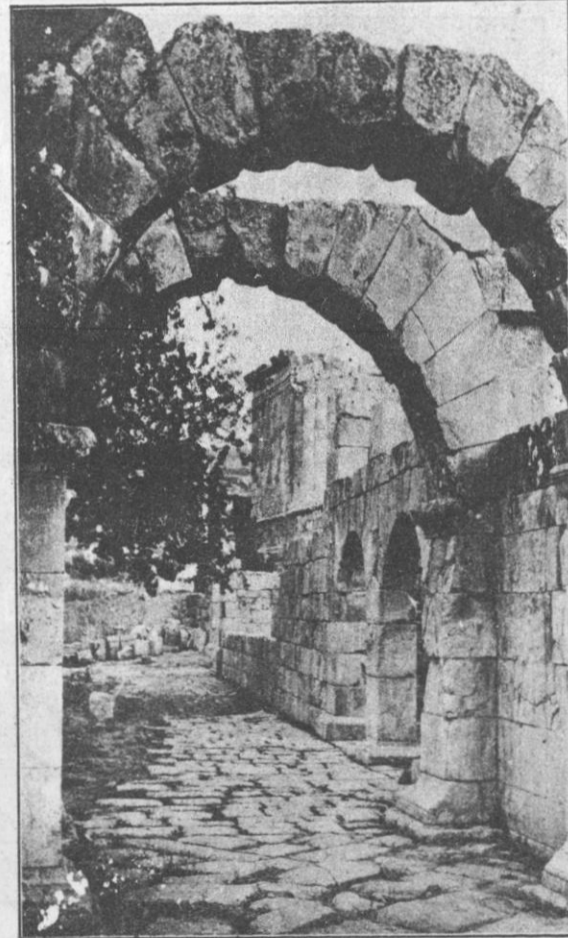
Na razvalinah Kartagine.

Tempel Septima Severa v Djemili
(Algerija) z mogočnim stebrovjem in stopniščem.

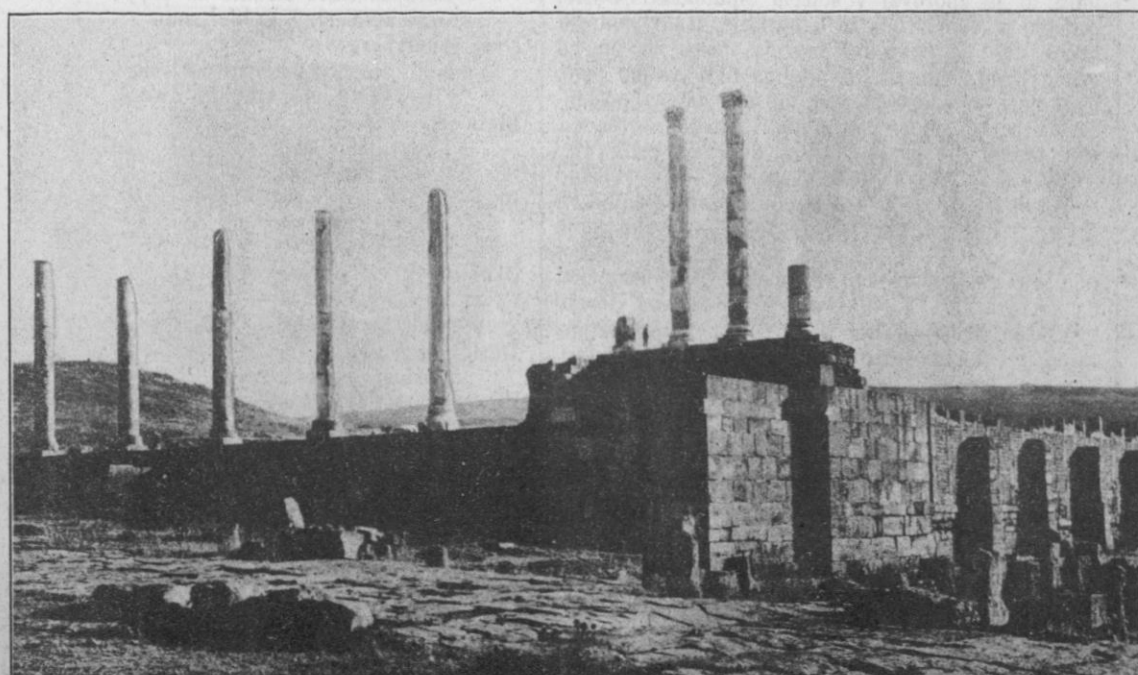
Ostanki foruma (glavnega trga) v Kartagini.

Razvalina kapitola v Timgradu (Algerija).

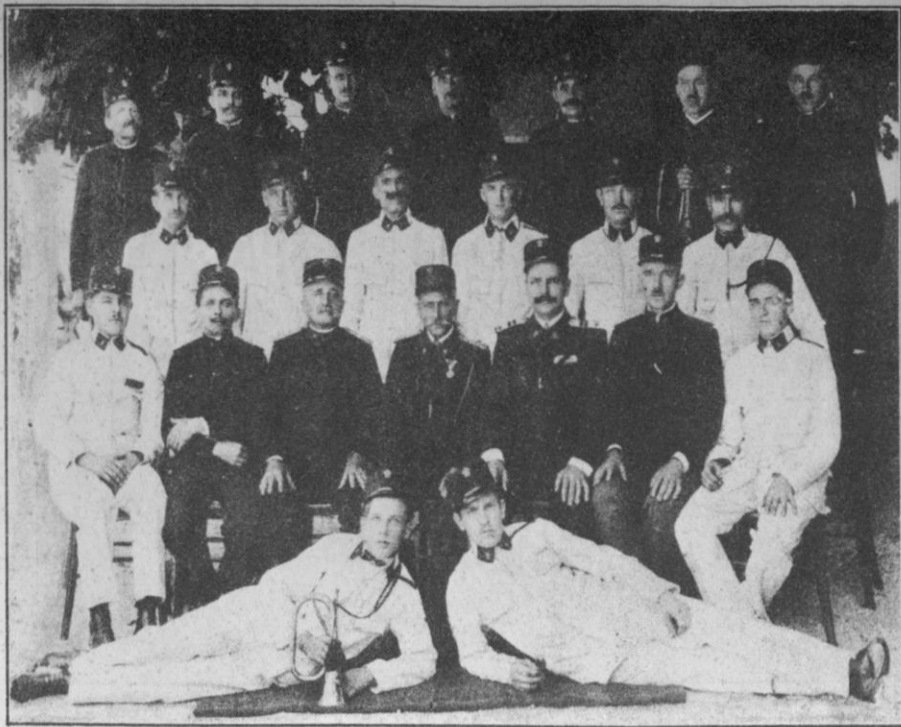

Ostanki bazilike v Santa Salsa v Tipasarju
(Algerija) iz IV. stoletja. V ozadju zaliv, ob katerem je stalo antično mesto.

Ostanki ceste v Djemili
(Algerija), ki je med najbolj ohranjenimi v Afriki.

Kartagina je eno najbolj znanih mest iz stare rimske zgodovine. Nastala je v IX. stoletju pred Kr. r. na vzhodni obali tuniškega zaliva (severna Afrika) ter se je vsled živahne trgovine v naslednjih stoletjih razvila v mogočno in bogato mesto z obširnimi ozemljem. Ko se je pa v IV. in III. stoletju pred Kr. r. zapletla v dolgoletne vojne z Rimljani, je podlegla in l. 146. je rimski vojskovođa P. Cornelius Scipio mesto popolnoma razdejalo in postala je z vsem svojim ozemljem rimska provinca. V prvih stoletjih po Kr. r. se je po prizadevanju Rimljanov zopet nekoliko opomogla, a svoje nekdanje slave ni dosegla več, kajti že l. 697. po Kr. r. so jo Saraceni iznova opustošili. Naše slike nam kažejo ostanke Kartagine in sosednih naselbin iz stare rimske dobe.

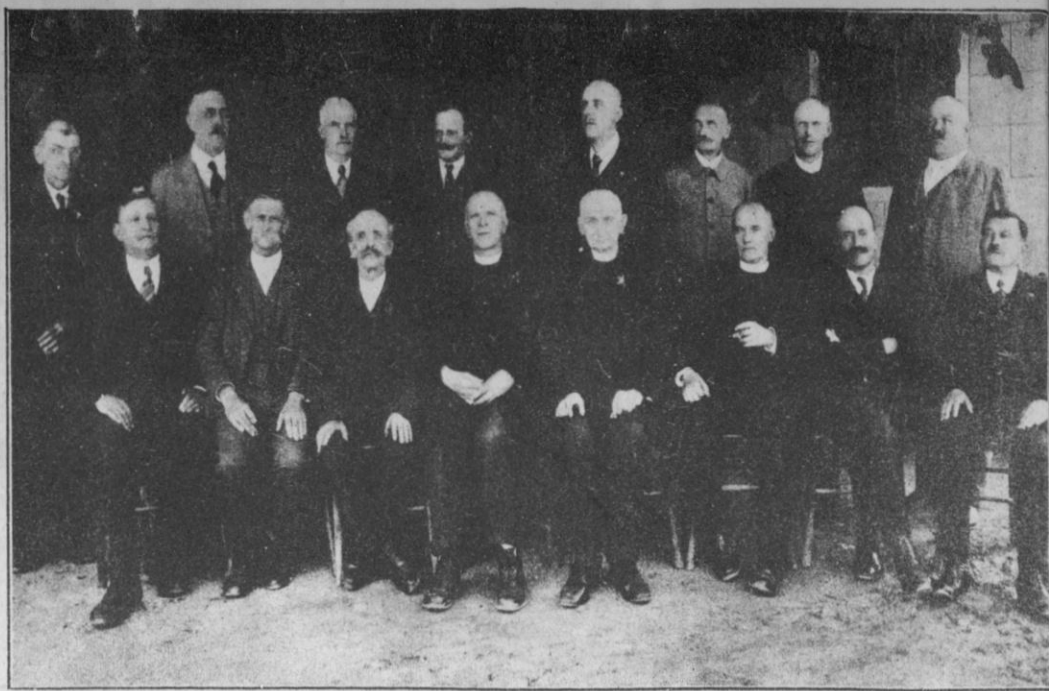
Prostovoljno gasilno društvo v Stobu (Domžale)

z načelnikom g. Jezernikom v sredini, ki je bil pred kratkim odlikovan z zlato svetinjo za 40 letno gasilsko delovanje.

Ivan Turk,

kmečki posestnik, ki je s svojo energijo kljub vsem oviram zgradil 30. p. m. blagoslovljeni novi »Kat. dom« v Šmarju pri Jelšah.

S prijateljskega sestanka ob polstoletnici.

Dne 21. julija t. l. so praznovali v Cngrobu pri Skofji Loki zgorajšnji možje-sošolci 50 letnico, odkar so dovršili in zapustili (l. 1875.) škofjeloško šolo. Od 40tih jih živi še 18, slavlja se jih je udeležilo le 15. Ti so (v zgornji vrsti od leve proti desni): posestnik M. Prutar, trgovec J. Košir, posestnik Fr. Demšar, posestnik F. Gaber, nadučitelj Fr. Luznar, sodni svetnik J. Guzelj, posestnik M. Porenta in posestnik A. Cegnar; v spodnji vrsti pa sede: notar M. Hafner, zidar V. Kobav, obrtnik K. Bozovičar, svetnik I. Oblak, svetnik A. Ramovš (njih nekdanji katehet), svetnik F. Pokorn, posestnik L. Sušnik in nadučitelj F. Kramar.

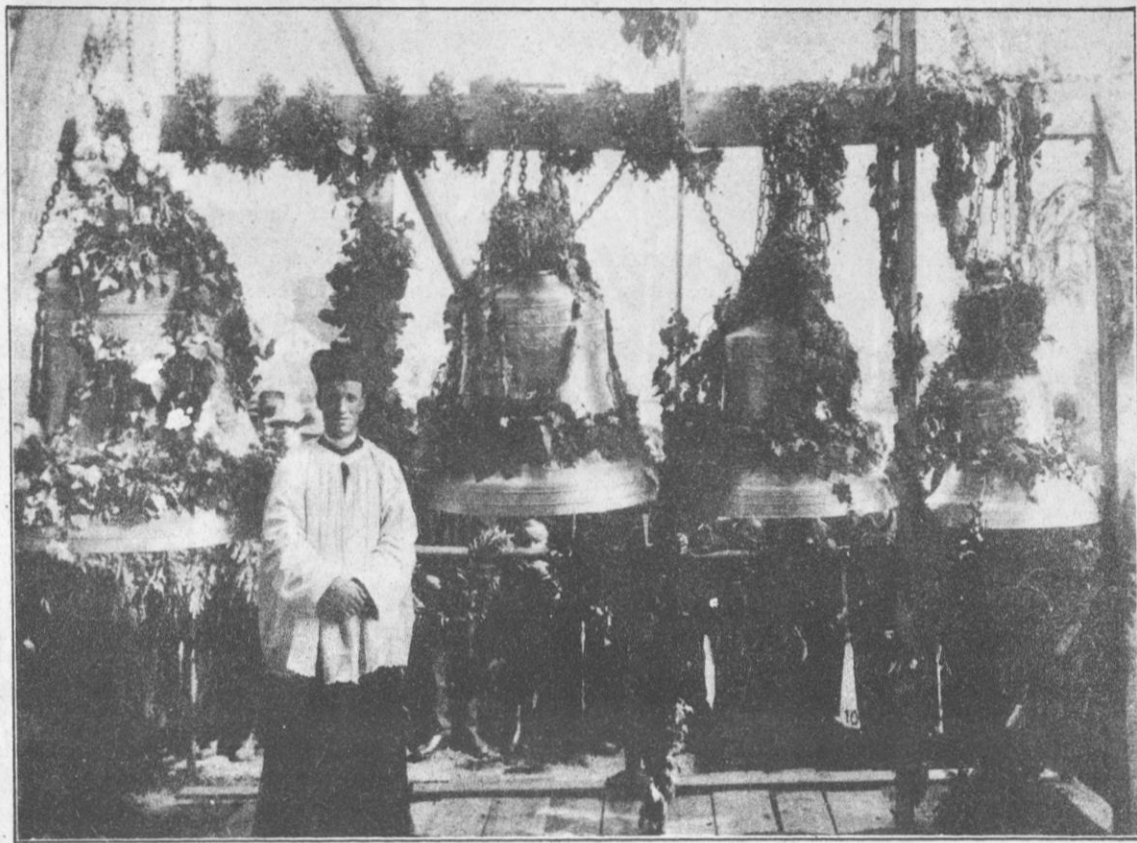
Spomenik zahvale

za srečno vrnitev iz vojne in v spomin padlim tovarišem, ki ga je postavila in odkrila 30. p. m. na Brezjah »Zveza slov. vojakov iz svetovne vojne«.

Fr. S. Korošec,

nadžupnik pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini ter konz. svetnik djakovski in lavantinski, ki je obhajal 18. julija t. l. štiridesetletnico mašništva.

Novi zvonovi pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini,

ki jih je 16. julija t. l. posvetil lavantinski škof dr. Karlin.

Letošnja jesenska moda.

Anton Likozar

in Josip Turk, dva lista iz triperesne ljubljanske gerentske deteljice, ki upravlja v današnjih demokratičnih in svobodnih časih posle občinskega sveta.

Josip Turk,

PRVI KRANJSKI DEŽELNI ZBOR.

Danes teden je objavil »Ilustrirani Slovenec« velenimivo sliko »poslanec prvga kranjskega deželne zboru po padcu absolutizma petdesetih let«, ki je zboroval v starem »lontovžcu«. Doslej poznam le dva izvoda te fotografije, izmed katerih hrani eno naš narodni muzej, druga je pa na gradu Brdu. Muzejski izvod ima tudi ovojno polo, na kateri so s svinčnikom vpisana imena poslancev in po tej jih je posnel tudi »Ilustr. Slovenec«. Med tem mi je pa sporočil g. dvorni svetnik Fr. Suklje, ki je še osebno poznal veliko večino teh poslancev, da je mnogo imen zamenjanih. Po prijaznih informacijah g. dvornega svetnika stoji v gornji vrsti od leve na desno: dr. L. Toman, dr. N. Recher, Ign. Klemenčič, L. Luckmann, J. Zagorec, dr. J. Bleiweis, A. Rozman, Gustav grof Auersperg (edini iz rodbine Auerspergov, ki se je čutil Slovenca), Ant. baron Zojs, (neznani), dr. J. Skedl, J. Brolich, (neznani), (neznani), K. Langer, dr. J. Suppan, M. Koren, K. Dežman in A. Mulej; v spodnji vrsti pa sedijo od leve na desno: M. Vilhar, Fr. Kromer, Capelle, Edv. Strahl, Iv. Toman, L. Guttman, K. Wurzbach, M. Golob, K. Lokar, J. Jombart, J. Rudež, J. Kosler, dež. glavar Ant. Baron Codelli, M. Ambrož in Ant. grof Auersperg.

Nekako pred enim letom mi je izročil gosp. dvorni svetnik Suklje tudi epigrame na vse te deželnozbornske poslance, ki jih je zložil poslanec Edv. Strahl (s pseudonimom Satanisius) meseca marca l. 1863. in ki jako dobro karakterizirajo posamezne poslance, radi česar tvorijo danes zanimiv politično in kulturno historični dokument. Z dovoljenjem g. dvornega svetnika objavljam ob tej priliki tudi te:

Ambrož:
Politisch allerdings:
enkrat rechts, enkrats links.

Apfaltern:
Mein Nacken trägt kein Joch,
Tory bin ich aber doch.

Ant. Auersperg:
Europas Herz ist mir zu klein,
Germania muß größer sein.

Gust. Auersperg:
Mein Herz am rechten Fleck,
aller Wohl mein heilig Zweck.

Bleiweis:
Löwe oder Katze
fürehte meine Tatze.

Brolich:
Petersilie, Herzerl mein,
muß in jeder Suppe sein.

Codelli:
Voll Anstand —
noch Landstand!

Derbitsch:
Ehrlich und herb —
keineswegs herb.

Dežman:
Ich bin ein Mann, durchaus kein Knäblein,
morgens Slave, abends Schwäblein.

Golob:
Slovenski golobček, ich glaube
taugt niemals als Frankurter Taube.

Guttman:
Ich durste nach Ehre so viel ich kann,
und bleibe dabei ein guter Mann.

Jombart:
Auf ja und nein —
geschwiegen muß sein!

Capelle:
Die Capellen in Krain
sollten slovenisch sein

Klemenčič:
Iz dolenskih ravnin
Klementiče sem sin.

Koren:
Die Ehre hängt an jedem Haare
vorher gib Recht, dann spare.

Kosler:
Ohne Haß, ohne Neigung,
grad aus mit Überzeugung.

Kromer:
Zur Ordnung, Herr oder Pfaffe!
Sonst donnern meine Paragraphe.

Langer:
Ein langer Mann auf fester Bahn
bringt Wort und Tat für Bruder an.

Lokar:
Ein ehrlich Gesicht
verlockt doch nicht.

Luckmann:
Handelskammer
macht keinen Katzenjammer.

Mulej:
Kein Fuchs, kein Wiesel,
ein Demant im Kiesel.

Obreza:
Vorerst Pferde, dann Bäume,
endlich — Landtagsträume.

Pinter:
Maulwurf hin, Maulwurf her,
wenn ich vor Gottschee schon wär.

Recher:
Alles Dings da is a Schmarn,
wer Geld hat kann schon fahren.

Rozman:
Tevtonije ne zmagam,
če vendar nekaj vagam.

Rudež:
Ich liebe hienieder
nichts so wie den Frieden.

Zagorec:
Mož, ki pride izza gore
med nemškuto — malo more.

Skedl:
Ich denke viel, ich schreibe viel,
bin klug dabei und mäschenstill.

Strahl:
Der Freiheit wahrer Strahl
bescheine Berg und Thal!

Suppan:
Der Wahrheit Freund,
des Rechtes Hort,
für uns erschallt
dein männlich Wort.

Toman L.:
Völker Österreichs sei'n frei und gleich,
für mich will ich kein Königreich.

Toman Iv.:
Auf Kanzeln geht das Wort nie aus,
der Landtag ist kein Gotteshaus.

Vilhar:
Erfolge wollen sich nicht zeigen,
drum will ich schweigen und schweigen.

Vidmar:
Jehova hat Slaven zu Slaven gemacht,
zu Affen gewiß nicht, auch nicht bei der
Nacht.

Wurzbach:
Du feurige Freiheitskanone,
brumme nicht Patron der Patrone!

Zeis M.:
Du guter, edler, treuer Michel,
über unsere Rechnung ja kein Strichel.

Zois A.:
An deine erhabenen Ahnen
wird wahrlich noch Niemand dich mahnen!
Podobne epigrame je zlagal na svoje tovariše
tudi poslanec grof Ant. Auersperg (A. Grün) in
tudi njegovih je še nekaj ohranjenih.
(Pomoto glede Hohenwarta, ki je nastala iz
zamenjave slik, je popravil že »Slovenec« pretekli
nedeljo.) F. E.—